

Beste mensen,

In onze tijd is er veel informatie, nieuws komt van alle kanten op je af. Het zijn niet altijd blijde boodschappen. Het is goed dat we geïnformeerd worden. De corona en de gevolgen ervan zijn nog niet voorbij. We horen nu vooral van strijd in Europa, dat brengt leed voor de mensen op het strijdtoneel en we merken er ook van in deze streken. Ik ken oorlog niet uit persoonlijke ondervinding, wel ben ik opgegroeid met de verhalen van mijn ouders. Geschiedenislessen gingen over vroegere oorlogen: 1600 slag bij Nieuwpoort.

Oorlog leek iets uit een voorbije tijd, toen de mensen onontwikkelder waren, de mensen van nu zouden verstandiger zijn. Toch gebeurt het vandaag. Vijandschap steekt dan de kop op. Het gebeurt dat mensen die slecht behandeld worden, hun verdrukkers haten en in opstand komen, als je iets is aangedaan leg je er je niet zomaar bij neer. Er zijn er ook die zich inzetten voor vrede op aarde, ze komen dan soms in aanmerking voor een Nobelprijs. De Bijbel verhaalt vaak over strijd, het begon al met Kaïn en Abel. Haat en liefde zijn emoties van alle tijden. Als ik in de Psalmen lees hoor ik ervan. De ballingen in Babel waren vol bitterheid (Psalm 137).

In deze tijd wordt het Poerimfeest gevierd, Israël gedenkt hoe ze ook toen aan een uitroeiing ontsnapt zijn, ze denken niet minzaam over degene die dat wilde organiseren: Haman, de vijand bij uitstek. Naast verhalen over broedertwist wordt ook verteld hoe Jozef en zijn broers zich uiteindelijk met elkaar verzoenden.

De profeten spreken over het verlangen naar vrede, en dat de oorlog niet meer geleerd zal worden (ik hoefde zelf niet in militaire dienst). Dat moordwapens, zwaarden, zullen worden omgesmeed tot vredesvoorwerpen zoals een ploegijzer. De Messias wordt Vrededorst genoemd in Jesaja.

Teksten als: heb uw vijanden lief, zalig zijn de vredestichters zijn mooi maar kunnen we er nu wat mee? Jezus ging tegen de stroom van vijandschap en haat in. Hij heeft voor zijn vijanden gebeden, aan het kruis. Het is mooi Jezus na te volgen, maar is dat wat dit betreft niet te veel van ons mensen gevraagd? Het is denk ik goed dat de Gemeente in deze dagen zich bezint op de vragen van nu en antwoorden zoekt, voor nu: hoe gaan we met geweld en vijandschap om? Of hebben we daar niets over te zeggen?

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk